ГОД. II ПЛѢВЕНЪ, 3-й ФЕВРУАРИИ 1901 ГОД. БРОИ 15.

ЗЕМЛЕДѢЛСКА ЗАЩИТА

В. „Земледѣлска Защита“ излиза веднъжъ въ седмицата.
Цѣната на вѣстника е за година 6 лева въ прѣдплата. На ученици се отстѫпва за 5 лева. За странство се прибавятъ само пощенскитѣ разноски.

Всичко което се отнася до вѣстника се испраща до администрацията въ гр. Плѣвенъ.

За частни обявления се плаща по $2^1/_2$ ст. на дума въ послѣдната страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ сѫдебнитѣ пристави се помѣстватъ по особенно споразумение.

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани рѫкописи не се връщатъ, освѣнъ ако сѫ придружени съ пощенска марка.

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИЙ ЗЕМЛЕДѢЛСКИ СЪЮЗЪ.

НЕКРОЛОГЪ

Съ съкрушени сърдца и опечалени души явяваме на роднини, приятели и познайници, че незабравимата ни съпруга, майка, дъщеря и сестра:

МАРИЙКА ИВАНОВА

на възрасть 19 годишна, слѣдъ 5 недѣлно боледувание, на 11 Януарий въ 5 часа вечерьта прѣдаде Богу духъ, като остави въ тѫга и неутѣшимость съпругъ отивайки за войникъ, сираче едногодишно, майка и братче.

Поклонъ прѣдъ прахътъ ти и миръ на душата ти многообична ни: Марйке, мамо и како!

Опечаленитѣ: съпругъ Иванъ, синъ Любенъ, майка Гана и братъ Николчо.

с. Българени, 12 Януарий 1901 год.

ЗА ЗНАНИЕ

Настоящий 15-й брой изпращаме на всички наши абонати, слѣдъ което вѣстника спираме на всички неплативши, а ще го получаватъ само ония, които сѫ платили. Порѫчки безъ пари не се изпълняватъ. Абонаментъ въ гербови марки не се приема.

Отъ Редакцията.

Заинтересувани нѣкой, пуснали слухъ, въ Добричска околия, че на агентина ни г. Ал. Н. Иончевъ, който се намира за сега татъкъ, било му отнето довѣрието отъ редакцията. По поводъ на това заявяваме на всички наши абоната и приятели, че агентина ни Иончевъ, се ползува съ пълно довѣрие и че сѫщий е билъ твърдѣ акуратенъ, слѣдователно пуснатитѣ слухове сѫ били само да се пакости на редакцията и нему. г. Иончевъ остава и за въ бѫдѫще нашъ агентъ.

Редакцията.

Слѣдъ бурята.

Мрачни прѣдчувствия и страхъ прѣдъ незнайното бѫдаще изпълваха душата на цѣлия български народъ, защото надъ него се надвесваха: или страшни бури, които щѣха да затѫмнятъ българския небосклонъ, или ясното и лазурно небе, което щѣше да донесе щастие на страждущия нашъ народъ. И сърдцето на всѣки единъ патриотъ се свиваше отъ тѫга отъ лошитѣ и грозни прѣдчувствия, които сѫ толкова обикновенни въ нашето отечество, защото много сѫ злинитѣ, нанесени на нашия народъ, а малко сѫ неговитѣ радости. Още една—едничка надежда бѣше останала само въ неговата душа, тая надежда беше — вѣрата въ силата и гения на българския народъ.

И днесь ний всички трѣбва да утвърдимъ въ насъ тая вѣра, защото българското съзнание и българскитѣ мишци, вмѣсто революции и неуредици, донесоха спокойствие и миръ въ нашата страна. И ний днесь трѣбва ли още да се съмняваме въ енергията, съзнанието и демократичностьта на българския народъ? Не доказа ли ни той, че свободата е пустнала дълбоки корени въ неговата душа и че той е достоенъ за единъ истински свободенъ животъ?

Славенъ ще остане 28-й Януарий въ нашата най нова история. Българския народъ дълги години тероризиранъ, бѣше почти изгубилъ всѣка вѣра въ легалната борба и търсеше вече опора въ своитѣ собственни сили. Добродушния и искренъ български народъ, който бѣше чистъ отъ всѣка развала, съ дълбока скрърбь въ душата си и дълги години безполезно само тѫжеше върху грозното си положение и плахо търсеше цѣрътъ на своето зло. Той бѣше вече изгубилъ всѣка вѣра въ свободния си животъ. Изпърво той бѣше отритнатъ отъ управлението на страната, а по сетнѣ — и отъ самия неговъ контролъ, а неговото мѣсто бѣше заето отъ нѣколко жалки сѫщества, свързани въ името на прѣстѫпленията, като имàха прѣстѫпната даже смѣлость — да образуватъ заговоръ противъ цѣлъ единъ народъ! Но, едно забравиха тия нещастници, че хората живѣятъ съ години, а народитѣ — съ тисячилѣтия; че народитѣ търпятъ, даже дълго търпятъ, но когато глухото незадоволство се обърне на ураганъ, той омита всичко прѣдъ себе си, даже и собственнитѣ свои герой...

Тоя ураганъ, нареченъ народно възмущение, отдавна се чувствуваше въ насъ, него всѣки го виждаше, чувствуваше и поддържаше и отъ него всички ний черпехме гигантски сили за прѣдстоящата велика народна борба. Напрѣдничавия духъ на българския народъ се готвеше за отчаяна борба, въ която трѣбваше да се прѣчупи реакцията и да възтържествува истинската свобода.

Но, не по малко будна бѣше и самата реакция. Тя, скрита въ тъмнината, ехидно се смѣеше надъ народното пробуждание и тайно — въ мракътъ готвеше погребванието на българската свобода. При всичкитѣ, обаче, гнусни и отчаяни тѣхни срѣдства, българския народъ бѣ достатъчно трѣзвъ, за да имъ отговори съ прѣзрѣние и да ги прикове навѣки на позорния стълбъ.

Да, вмѣсто народа и неговата свобода, биде погрѣбена реакцията, грозната реакция, която мислеше че народа не умѣялъ да цѣни свободата си и че не билъ достоенъ за единъ конституционенъ животъ. О, Фарисей, вие които така нагло се подиграватe съ чувствата на единъ цѣлъ народъ, кога сте дали възможность на тоя народъ свободно да се изкаже и свободно да поживѣе, за да го обвинявате така? — Кога е била искренно изискана неговата воля и кога е билъ изслушанъ неговия гласъ?

Цѣли десетилѣтия вече, какъ грубо се похищаватъ неговитѣ права, какъ се грубо подиграватъ съ неговитѣ чувства, какъ го грабятъ, крадятъ и лъжатъ, а отъ него искатъ само: да плаща непоносими данъци и да почита голѣмцитѣ; да се моли, да търпи и да чупи кръстъ прѣдъ своитѣ изѣдници!

Тая съсловна и аристократическа логика, отдавна отживѣла своето врѣме, искаха и въ насъ да я присадятъ нашитѣ аристократи, — тия, които охолно искаха да живѣятъ за смѣтка на бѣдния и безправенъ народъ.

И какви не пѣсни му пѣеха тѣ; какъ го не успиваха посрѣдствомъ своето лицемѣрие и като истински езуити го и лъжеха и крадеха едноврѣменно. Така, тѣ мислѣха, че никога не ще се свѣсти и събуди народа. А той, плачеше и чупеше рѫцѣ, не виждаше истинскитѣ злодѣйци, които ехидно се смѣяха надъ неговитѣ нещастия, а за врагове считаше своитѣ братя по страдания и тегло.

Почна се една безумна борба на братъ противъ брата, борба на изстрѣбление, която бърже ги водеше къмъ обща гибель. Такива общенародни грѣшки, обаче, скоро се разскриватъ и узнаватъ. Злото бѣше толкова грозно и голѣмо, щото заплашваше дори и самата държава и съзнанието за злото лека-полека почва да отваря очитѣ на всички. Почва се свѣстяванието на българския народъ. Почва се геройската и гигантска борба на цѣлия народъ противъ истинскитѣ негови врагове, борба забѣлѣжителна по своя героизмъ и самопожертвувание и богата по своитѣ резултати.

Днесь ний можемъ да поздравимъ българския народъ съ една истинска негова побѣда.

Живото участие и дълбокия интересъ, който показа той въ миналитѣ избори, въ защита на своитѣ права, дава ни право да вѣрваме въ една по добра негова участь.

При всичкитѣ незгоди, съ които се съпроваждатъ въ насъ изборитѣ, прѣслѣдванията, побоищата, даже и убийствата не можаха да спрѫтъ избирателитѣ да упражнятъ своето право.

На стройни редове, съ знамена и свирни, селеви и граждани вървѣха напрѣдъ къмъ урнитѣ и съ чудно единодушие бѣха рѣшили да не позволяватъ повече никакви подигравки съ тѣхнитѣ законни права. По лицата, на тия грамадни маси отъ хора, личеше не само дълбока вѣра и рѣшителность, но и широко съзнание на свещенния дългъ който изпълняватъ. И това искренно единодушие, противопоставено на грозната реакция, която се е надвисила надъ насъ, твърдѣ много говори въ полза на нашия народъ.

Народъ, който може така да се бори за своитѣ права, е народъ съзнателенъ, защото се движи къмъ истината отъ своето живо и искренно чувство. Народъ, който съ своята сила покърти основитѣ на реакцията, е народъ жизнеспособенъ, проникнатъ отъ едни истински свободолюбиви начала,—такъвъ народъ цѣни свободата си и той е вече изтръгнатъ изъ ноктитѣ на несъзнанието и невѣжеството и върви смѣло напрѣдъ. Резултатитѣ отъ послѣднитѣ избори сѫ най добрия шамаръ за всички реакционери въ насъ.

Безъ да се ласкаемъ, обаче, повече, трѣбва да съзнаемъ, че българския народъ е едва въ началото на борбата. Народа е силенъ, когато цѣлия е проникнатъ отъ едни и сѫщи начала и идеи, но когато е разпокѫсанъ, той лесно става жертва на своитѣ многочисленни врагове. А враговетѣ на народа сѫ силни, защото сѫ тѣсно свързани въ името на своитѣ алчни и грубо-егоистични стрѣмежи, а страшни сѫ, защото обикновенно властьта и грубата сила сѫ въ тѣхнитѣ рѫцѣ....

Като се не увличаме отъ сладкитѣ плодове на първата побѣда, нека зорко слѣдимъ събитията, нека постоянно нарастваме и укрѣпваме и нека всички бѫдемъ убѣдени, че ще дочакаме и послѣдната, величественната побѣда, която ще бѫде побѣда на истината надъ неправдата, на справедливостьта надъ насилието, на грамадното болшинство надъ миниатюрното, но насилническо меншество и тогава.... нѣма по голѣма народна побѣда отъ тая!

Ние сме доволни.

Борбата на земледѣлцитѣ почната тъй тихо по едно врѣме, а слѣдъ това изразена въ грамадни митинги противъ единъ съсипателенъ данъкъ, даде най послѣ своя резултатъ. Този утѣшителенъ резултатъ не бѣше само въ състоява-

нието на два конгреса, въ изработването на исканията на земледѣлцитѣ, въ паданието на едно разсипническо правителство, но този резултатъ испъкна чакъ сега, когато ние имаме вече 23 души избрани народни прѣдставители. Да, ние сме доволни, защото изборитѣ на 28-й Януарий т. г. дадохѫ 23 души прѣдставители, които сѫ хора на земледѣлската организация, хора тѣсно привързани къмъ съюза и хора, които сѫ излѣзли отъ самата срѣда на земледѣлцитѣ. Ето и имената на избранитѣ народни прѣдставители:

1. **Я. Ст. Забуновъ**, прѣдсѣдатель на Центр. Упр. Комитетъ на Бъл. Землед. Съюзъ.

2. **Гено Стойновъ**, прѣдсѣдатель на земл. дружба с. Гор. Павликени, Ловченско.

3. **Павелъ С. Баевъ**, прѣдсѣдатель на земл. дружба с Александрово, Ловчанско.

4. **Недю Георгиевъ**, прѣдсѣдатель на Окол. земл. дружба-Попово.

5. **Иовчо Георгиевъ**, земледѣлецъ с. Хайдаръ—Поповско.

6. **Атанасъ Блажовъ**, с. Тръстеникъ, прѣдсѣдатель на Окол. землед. дружба—Никополъ

7. **Кръстю К. Гърковъ**, земледѣлецъ с. Брѣстъ—Никополско.

8. **Ст. Стойновъ**, земледѣлецъ с. Калфа-дере—Разградско.

9. **Илия Спасовъ**, земледѣлецъ—търговецъ—Разградъ

10. **Х. Неджибъ Бей Х. Амишовъ**—Разградъ.

11. **Н. Л. Кормановъ**, подпрѣдсѣдатель въ пост. състави на Центр. Управителенъ Комитетъ на Съюза

12. **В. Гьоковъ**, земледѣлецъ.

13. **Ангелъ Ангеловъ**, земледѣленъ, избранъ въ Свищовска ок.

14. **Лазаровъ**, земледѣлецъ избранъ сѫщо въ Свищ. околия.

15. **Георги Булевъ**, земледѣлецъ, избранъ сѫщо въ Свищ. околия.

16. **Цанко Бакаловъ**, земледѣлецъ изъ Бѣла Черква—Търновско.

17. **Гено Недѣлковъ**, членъ отъ комитета на съюза.

18. **Г. Цонковъ**, членъ отъ Центр. Комитетъ на съюза избранъ въ Провадия.

19. **Пано Ивановъ**, земледѣлецъ избранъ въ Балбунаръ.

20. **Бобековъ** — гр. Панагюрище.

21. **А. Краевъ** — г. Шуменъ.

22. **А. Станчевъ** прѣдсѣд. на Прѣслав. окол. землед дружба.

23. **Д-ръ Милановъ** Прѣславъ.

Остава сега да очакваме, щото избранницитѣ да положатъ всички грижи за реализирането на исканията на земледѣлский съюзъ.

Застрахуването на домашнитѣ животни.

Въ цѣлъ редъ статии, подъ заглавие: „*Застрахуване на земледѣлскитѣ капитали*“, ние разгледахме какво трѣбва да бѫде застрахуването срѣщу пожаръ на земледѣлскитѣ вгради и това срѣщу градобитина на землед. сѣидби. Днесь ни остава да разгледаме въ общи черти и въпроса за *застрахуването на домашнитѣ животни*. Още въ началото на помѣнатата статия ние казахме, че покрай многото злини, които подяждатъ нашия земледѣлецъ една отъ много осѣзателнитѣ е и смъртьта на добитъка. Знайно е, че нашия земледѣлецъ, който има най често само два вола, или два бивола и 1—2 млѣчни крави или биволици, би почувствувалъ голѣмъ ударъ, ако вслѣдствие нѣкоя болесть загуби едно отъ тѣзи добичета, което ще му струва 50—100 лева най малко. Особенно е чувствителенъ удара, ако се случи съ работния добитъкъ и то тъкмо въ разгара на полската работа! Такава една случка може да бѫде причина за съвършеното опропастяване на нѣкой земледѣлецъ, тъй като той мѫчно може да намѣри волове, съ които да извърши належащитѣ си стопански работи. Още е по трудно положението на земледѣлеца, ако въ неговия дворъ се е загнѣздила нѣкоя заразителна болесть, сибирска язва (далакъ), чума по добитъка, заразителна плевро-пневмония по говедата, нангафа по конетѣ и др. Въ такъвъ случай земледѣлеца може да загуби не само едно, но нѣколко животни. При все, че, съгласно Ветеринарния—Санитаренъ законъ дава се извѣстно обезщетение за заразенитѣ животни, по това е само за извѣстни болести, именно: мангафа при конетѣ и магаретата и чума и заразителна плевро-пневмония при говедата и то, ако е подозренъ, че е боленъ добитъка и се убие, или пъкъ се убие и се укаже, че не е заразенъ. Тъй че въ тяжесть на земледѣлцитѣ остава всѣки единъ смъртенъ случай при добитъка, независимо отъ това отъ каква болесть е послѣдвана смъртьта. Пострадалия земледѣлецъ, понеже неочаквано го е постигнало нещастието, ако е единъ дребенъ стопанинъ, каквито сѫ повечето у насъ, не ще да има готови пари за да си купи другъ волъ или крава, а трѣбва да се обърне къмъ землед. каса или лихваря за заемъ. А като си помисли человѣкъ за природитѣ на нашия земледѣлецъ, въ сравнение съ неговитѣ давания: огромни данъци, врѣхнини, лихви и пр., ще се сети, че нему редко ще остане нѣщо, съ което ще трѣбва да исплаща дългове. Ето че той почва да задължава много и най послѣ се расправя съ заимодавцитѣ слѣдъ като му продадѫтъ нѣкоя нива или кѫщата, за да го оставятъ безъ препитание съ нѣколко членното му семейство.

Понеже сѫщитѣ злини сѫ търпели и земледѣлцитѣ въ другитѣ страни, то ние виждаме, че тѣ още отдавна сѫ търсили срѣдство срѣщу това зло. Това срѣдство земледѣлцитѣ въ Западна Европа сѫ намѣрили въ застрахуването на добитъка.

Тъй като въ минналитѣ врѣмена разнитѣ заразителни болести, като: чума, далакъ и пр. и пр. сѫ били много повече распространени, отколкото днесь и понеже тогава не е имало държавно застрахуване на добитъка срѣщу заразителнитѣ болести за тѣзи стопани, които веднага сѫ съобщили, че животнитѣ имъ сѫ заболели и сѫ взели всички мѣрки да прѣдпазятъ здравитѣ, то застрахуването е било насочено срѣщу смъртьта отъ заразителни болести, а не и отъ другите случайни болести. Едно отъ най първитѣ осигурителни дружества за добитъка е било това, основано по искането на Фридрихъ Великий прѣзъ 1765 год. за Шлезия. Това дружество е било главно срѣщу говеждата чума, която въ онѣзи врѣмена е вирлувала въ голѣмъ размѣръ и то е било взаимно подсигурително, т. е. земледѣлцитѣ единъ другъ се осигурявали. Днесь подобни дружества има твърдѣ много.

Интереситѣ на дребнитѣ и едритѣ земледѣлци по отношение въпроса за застрахуването не сѫ еднакви. Тъй напр. едритѣ земледѣлци иматъ по голѣмъ интересъ да усигурѭтъ срѣщу заразителнитѣ болести, които на тѣхъ могѫтъ да причинѭтъ извънрѣдно голѣми поврѣди, тъй като при тѣхъ, поради голѣмото число добитъкъ, което се държи, мѫчно е да се изолира здравия отъ болния. Голѣмитѣ земледѣлци нѣматъ смѣтка да подсигуряватъ добитъка си срѣщу случайни незаразителни (спорадически) болести, понеже тѣ иматъ винаги съ какво да замѣнятъ умрелитѣ животни. Интереситѣ на дребнитѣ земледѣлци, обаче, го изискватъ тѣ да подсигурятъ добитъка отъ случайнитѣ болести, понеже тѣ нѣматъ възможность скоро да замѣнятъ умрѣлитѣ животни съ други, когато зеразителнитѣ болести за тѣхъ иматъ сѫщата опасность, или малко по голѣма но никога не е равна съ онази на едритѣ земледѣлци.

За нашитѣ условия ние мислимъ, че е желателно въвеждането на едно подсигуряване, което да обезщетява, както смъртьта отъ заразителни, така и отъ незаразителни болести.

Прѣди да се произнесемъ какви принципи трѣбва да лежатъ въ основата на това застрахуване въ насъ, трѣбва да видимъ въ общи черти какъ се то прилага въ другитѣ страни.

Прѣди всичко трѣбва да кажемъ, че такова едно застрахуване се практикува обикновенно върху едрия рогатъ добитъкъ и то за кравитѣ, които на повечето земледѣлци напр. въ Швейцария сѫ главния капиталъ. По на редко това подсигуряване се простира върху воловетѣ и конетѣ. У насъ, обаче, кѫдѣто главното производство е житото, а главната ролъ при земледѣлеца играѭтъ работния добитъкъ: воловетѣ и биволитѣ и само въ нѣкой балкански мѣста кравитѣ. Тъй че, споредъ нашето мнѣние, застрахуването на добитъка би трѣбвало да се простира върху едрия рогатъ добитъкъ: работенъ и продуктивенъ и то тогава, когато той вече е способенъ за работа и дава вече нѣкакви продукти.

Застрахуването на добитъка сѫществува почти въ цѣла Западна Европа и то въ разни форми. Така напр. въ Германия то е распространено най много въ форма на части застрахувателни дружества и въ взаимно застрахувателни; въ Австрия — частни дружества; въ Швейцария взаимно усигурителни и при това задължителни за всѣки кантонъ и др.

Взаимно застрахувателнитѣ дружества сѫ наредени по слѣдующия начинъ: земледѣлцитѣ въ една община, или въ нѣколко ближни общини се сдружаватъ да застрахуватъ своя добитъкъ взаимно. Всѣки земледѣлецъ е задълженъ да плаща по една подсигурителна премия, опрѣдѣлена споредъ видътъ, расътъ и възрастьта на животното и то за всѣко животно, за което пъкъ земледѣлеца, въ случай на смъртъ на нѣкое застрахувателно животно получава въ най кѫсо врѣме сумата, необходима да си купи друго животно. За да не би да се намѣрятъ безсъвѣстни хора, които би желали да експлоатиратъ въ случая, като искуственно, чрѣзъ лошо гледание и пр. искатъ да уморжтъ животнитѣ си, за да ги замѣнѭтъ съ други, то прието е да да се плаща обезщетение винаги само въ размѣръ $^3/_4$ или $^2/_3$ отъ опрѣдѣлената или застрахуваната стойность въ умрелото животно. Това нѣщо мѫчно би се направило щомъ стопанина знае, че нѣма да получи цѣлата стойность на умрелото животно, а отъ $^1/_3$—$^1/_4$ по малко.

Добритѣ страни на тѣзи застрахувателни дружества се състоѭтъ въ слѣдующето: 1) Понеже дружеството дѣйствува само въ малки райони, обикновенно една община, дава се възможность на членоветѣ едни други да се контролиратъ, което води къмъ по добро гледание добитъка и 2) Избѣгва се нуждата отъ голѣмъ ветеринаренъ персоналъ.

Тѣзи дружества навсѣкждѣ, кждѣто ги има сѫ дали най добри резултати, и за това твърдѣ скоро се распространяватъ. Тѣ напълно съотвѣтствуватъ на изискванията на земледѣлцитѣ, защото сѫ независими отъ правителството. За по доброто имъ функционирание тѣ въ послѣдно врѣме се съединяватъ и образуватъ съюзъ, който ржководи всичкитѣ дружества.

Частнитѣ застрахувателни дружества, каквито има въ Австрия и е имала по рано и въ Германия не могѫтъ да успѣватъ поради изискващия се голѣмъ контролъ и поради незаинтересованостьта на стопанитѣ, както въ взаимно-усигурителнитѣ дружества. Съ добъръ успѣхъ отива застрахуването въ Саксония, което се ржководи отъ Саксонската осигурителна банка въ Дрезденъ, но то по устройството си държи една срѣда между частнитѣ и всаимно осигурителнитѣ дружества.

Въ Швейцария това застрахуване е уредено по слѣдующия начинъ: Всѣки кантонъ се распрѣдѣля на осигурителни пунктове въ общинитѣ, кждѣто иматъ самостоятелни каси. Всѣка каса се управлява отъ тричленна комисия, избрана въ главното събрание на всичкитѣ съучастници въ застрахуването. Застрахуването е задължително за говеждия добитъкъ. Болния добитъкъ не се застрахува, а така сѫщо и крави по стари отъ 10 години. Оцѣнението на добитъка, който подлежи на осигуряване става веднъжъ или дважъ прѣзъ годината; първата оцѣнка обикновенно се взема за основа при опрѣдѣление премията за осигуряването. При нещастие извършва се повторно оцѣняване. При покупката на новъ добитъкъ стопанина е дълженъ да повика управителния съвѣтъ да го оцѣни, защото иначе подлежи на глоба. Заболѣе ли застрахувания добитъкъ, то повиква се ветеринарния лѣкарь да го прѣгледа, по мнѣнието на послѣдния съвѣта рѣшава да се заколи или лѣкува добитъка. При нѣмание възможность да се вика лѣкарь управит. съвѣтъ рѣшава самъ въпроса. На притежателитѣ на добитъка въ случай на смъртъ се заплаща 80% отъ стойностьта на умрѣлото животно, а ако смъртьта е послѣдвала, вслѣдствие не добро гледание, не се плаща нищо. Такава една контрола лѣсно се постига, тъй като застрахуването обхваща всѣка община. Умрелия отъ каразителна болесть добитъкъ се остава на управителния съвѣтъ, който споредъ нуждата се распорежда по нататъкъ. Ако смъртьта послѣдва отъ не заразителна болесть, то добитъка се дава на использване отъ стопанина, като му се спадне извѣстенъ процентъ отъ оцѣнката.

Обезщетенията за умрелия застрахуванъ добитъкъ се плащатъ: отъ премийтѣ събрани въ общината 60%, 20% отъ кантона и 20% отъ федералния съюзъ. Онѣзи субсидий, които дава кантона се взематъ отъ приходитѣ на гербовия сборъ за право продавание добитъкъ, отъ такси за свидѣтелства за здравословното състояние и отъ правото за търгуване съ добитъкъ.

Тѣзи сѫ главнитѣ видове осигуряване на добитъка въ разнитѣ европейски държави. Пита се сега кой видъ застрахуване трѣбва да се въведе въ нашата страна.

Да се произнесе человѣкъ положително кой видъ застрахуване би трѣбвало да се въведе въ насъ е въпросъ доста труденъ, ще повече като се вземе въ внимание консервативния духъ на земледѣлеца, отъ една страна, и распокъсаностьта, вслѣдствие партизанството, отъ друга. Че въвеждането на *взаимното застрахуване* въ малки райони е най сгодната форма не ще и дума, ще повече, че за всички други видове застрахувания се изисква повече ветеринаренъ персоналъ, какъвто ние още нѣмаме и не можемъ скоро да имаме. Но вземе ли человѣкъ въ съображение незговорностьта на нашитѣ земледѣлци и хладностьта, съ которѣ се отнасятъ къмъ разнитѣ видове сдружавания, ще дойде като че ли до убеждение, че този принципъ, поне за сега, мѫчно ще може да се прокара въ насъ.

Да говоримъ за частнитѣ акционерни дружества, макаръ и подпомагани отъ правителствата съ субсидий, не е нуждно, тъй като такива трѣбва да иматъ голѣмъ ветеринаренъ персоналъ и др. служащи, които ще повдигнатъ застрахувателнитѣ премии вслѣдствие голѣмитѣ разноски. А такива едни дружества най малко въ насъ могѫтъ да успѣѭтъ догдѣто земледѣлеца още не чувствува както трѣбва нуждата отъ подсигуряването.

По въпроса за застрахуването на добитъка малко се е писало изъ нашитѣ вѣстници, та мѫчно е да знае человѣкъ кое мнѣние прѣодолѣва, т. е. кой начинъ застрахуване има повече привърженици. Отъ писаното до сега отъ г. Германова въ неговия рапортъ и отъ доклада на г. г. Беровъ и Дичевъ до министра на земледѣлието се вижда, че тѣ поддържатъ *държавното задължително застрахуване*, като такова, което най лесно може да се прокара въ насъ. Що се отнася до мнѣнието на г. Фичева съ което той проглуши свѣтътъ и за което помѣнахме още въ зачало на статията на „*Застрахуването на земледѣлскитѣ капитали*“, ние не считаме за нуждно и да говоримъ, понеже то не прѣдставлява нѣщо възможно за постигване.

За да иска да говори съ положителность человѣкъ какъвъ видъ застрахуване трѣбва да се въведе въ насъ трѣбва да притежава разни свѣдения върху смъртностьта на добитъка отъ разнитѣ видове болести и то за нѣколко години, цѣнитѣ на добитъка въ разни мѣстности и пр. и пр. работи които ние още не притежаваме. Нашето убѣждение, обаче, е такова, чо бѫдещето наше правителство трѣбва да вземе всички мѣрки за изучване всичко необходимо по застрахуването, както и къмъ подготовлението на нуждния ветеринаренъ персоналъ, за да може слѣдъ нѣколко години да се въведе застрахуването на работния и продуктивния добитъкъ (волове, биволи, крави и биволици) по формата на застрахуването въ Швейцария, което има отъ една страна преимуществата, че е задължително а отъ друга контрола лежи въ ржцѣтѣ на самитѣ земледѣлци. Такова едно застрахуване при увеличенъ ветеринаренъ персоналъ, ще бѫде най добрата форма за насъ, защото нашия земледѣлецъ не е още узрѣлъ толковъ, щото самъ да се сѣти да съставлява дружества. Понеже до постиганието на горното ще трѣбва да се минатъ още много години, то на по сдруженитѣ земледѣлци трѣбва да се прѣпоржча взаимното застрахуване само въ отдѣлни общини. За насърдчение на този видъ застрахуване твърдѣ на мѣстото си би билъ единъ законъ, който да постановява отпусканието на вѣстни субсидий на образуванитѣ дружества, както отъ страна на държавата, така и отъ страна на окржжнитѣ съвѣти. При такъвъ единъ законъ ние вѣрваме, че ще се намѣрятъ много общини да съставятъ взаимно застрахувателни дружества.

Мислинъ

ХРОНИКА.

Изборитѣ въ Плѣвенъ. Гр. Плѣвенъ е отъ ония градове, които никога не сѫ виждали свободни избори освѣнъ този пѫть и то благодарение на войската, която достойно се държи на висотата на положението си. Борбата бѣше усилена мѣжду Стамболисти и Цанковисти. Нашитѣ дружби като видѣхѫ, че се отцѣпихѫ двама тѣхни кандидати, а именно г. г. Тод. Дановъ и Ангелъ Миговъ, които отидохѫ при Стамболиститѣ, тѣ се присъединихѫ къмъ листата на Цанковиститѣ, които и спечелихѫ избора. Имаха и Стамболисти и Цанковисти по една здраво организирана шайка, които вирлувахѫ цѣли три дни и три нощи. Тѣжко и

този, който имаше куража да се вѣсти вечерно врѣме по улицитѣ. Нашия печатаръ г. Василъ Димитровъ по погрѣшка е щѣлъ да бѫде разсеченъ на парчета отъ двама агенти вечерьта срѣщу избора, които щомъ го познали избѣгали. Нарочениятъ за разсичване е билъ г. Забуновъ, който случайно съ другари е миналъ въ сѫщото врѣме прѣзъ друга улица. Предаваме фактитѣ безъ коментарии. И това било партизанство и борба; и срамно и гнусно.

Въ Търновско имаше опрѣдѣлена едне земледѣлска листа, въ която влизахѫ нашитѣ приятели г. г. Цанко Бакаловъ, Гено Недѣлковъ, В. Владковъ и Еремия Петровъ. Послѣднитѣ двама обаче, подкоросани отъ г. Габровски, който е ходилъ отъ село на село да говори противъ земледѣлский съюзъ и исканията му, напустнали листата на земледѣлцитѣ и се присъединили къмъ г. Габровски. Това накарало прѣдсѣдателя на Търновската околийска земл. дружба да издаде едно възвание въ съгласие съ дружбитѣ, съ което прѣпорѫчва кандидатитѣ на земледѣлский съюзъ г. г. Цанка Бакаловъ и Гено Недѣлковъ въ съдружие съ двама други отъ прогресиво—либералитѣ. Ние ржкоплещимъ на г Окол. прѣдсѣдатель г. Ив. Недѣлчевъ.

Въ Новопазарска околия, както е извѣстно, наша листа за народни прѣдставители бѣше г. г. Калю Малевъ, околийски прѣдсѣдатель и членъ отъ Центр. Упр. Комитетъ на земл. съюзъ и г. Юмеръ Исуфовъ. Послѣдний обаче, по насъсквание отъ партизани отказалъ отъ г. Малева. Това поведение на Юмеръ Исуфовъ е накарало да протестира цѣлото българско население отъ околията, къмъ който протесть и ние се присъединяваме. По всичко се вижда, че турцитѣ още не сѫ отвикнали отъ слѣпото подържание на Хюкоматскитѣ хора.

За знание. Комитета на Българский Земл. Съюзъ е отпечатилъ Съюзний Уставъ, приетъ отъ II земледѣлски конгресъ въ засѣданието му отъ 4-ий Декемврий м. 1900 г. и който иска може да си го достави отъ канцеларията на Съюза срѣщу 25 стот. въ пощенски марки.

Споредъ както ни се съобщава отъ Варна, прѣдсѣдателя на Николаевската землед. дружба г. Д. Шиковъ се е държалъ твърдѣ неприятелски спрямо листата на земледѣлцитѣ за народни прѣдставители и че пропадание-то тъзи листа въ Варненска околия вѣроятно се длъжи на повѣдението на такива, които вмѣсто да помагатъ сѫ отишли да бъркатъ въ полза на извѣстна партия. Добрѣ че имахме изборъ, за да узнаемъ, кой е билъ искренъ привърженикъ на земледѣлската кауза, и кой нейнъ врагъ. Скоро ще имаме събрание на пълний съставъ отъ Центр. Комитетъ и ще се занимаемъ съ тѣзи въпроси.

Избора въ Ловечъ е станалъ при небивалъ редъ и тишина въ цѣлата околия. Както е извѣстно тамъ е избранъ г. Я. Ст. Забуновъ. Въ сѫщий градъ бѣхѫ кандидатирани и г. г. шефоветѣ: Д-ръ К. Стоиловъ, Д-ръ В. Радославовъ, Петко Каравеловъ и министръ Пѣевъ, но пропаднали. Ще рѣче, земледѣлската листа е побѣдила надъ трима бивши министри — прѣзиденти и единъ сегашенъ. Ето и числото на гласоветѣ получени отъ цѣлата околия: **Земледѣлци — Съюзисти**: Янко Ст. Забуновъ 1779 гласа, П. Ст. Баевъ 1777 гласа и Геню Стойновъ 1690 г.; **Демократи**: Каравеловъ 1497 гласа, Войниковъ 1298 и Д. Тотевъ 1371 г.; **Радослависти**: Д-ръ В. Радославовъ 1209 гласа, Ив. Димитровъ 1209 и Веселиновъ 1200; **Народняци**: Д-ръ К. Стоиловъ 396 гласа, П. Миневъ 390 и Гювелевъ 381 гл.; **Стамболисти**: Никифоровъ 381 гласа, Башевъ 387 и министръ Пѣевъ 345 гласа.

Ще рече въ Ловчанска околия сѫ гласували всичко 5268 избиратели.

Повечето отъ съобщенитѣ дружби въ настоящия брой въ състава на настоятелствата си, не сѫ съобразно устава. Канѭтъ се да се съобразѭтъ съ него.

Съобщаваме втори пѫть, че настоящий 15 брой испращаме на всички наши абонати, слѣдъ което вѣстника спираме на всички неплативши, а ще го получаватъ ония, които сѫ платили. Това го съобщаваме, за да не мислятъ нѣкой, че вѣстника е спрелъ.

По изборитѣ

По случай изборитѣ сѫ получени слѣдующитѣ телетрами.

Отъ Руссе—Плѣвенъ, Забунову
Честито. Тукъ сѫщо победата наша.
Здравей. Кормановъ.

Отъ Панагюрище.—Плѣвенъ,
Земледѣлска защита.
Клевета е че съмъ цанковистъ или народнякъ. Азъ съмъ земледѣлецъ.
Иванъ Бобековъ.

Отъ Карнобатъ—Плѣвенъ.
Янко Забуновъ, копие Землед. защита.
Здравейте! Българский земледѣлецъ почна да съзнава своитѣ нужди и доброжелатели. Съ радость Ви съобщаваме че селенитѣ отъ Карнобатска околия, избраха за народенъ прѣдставителъ человѣкъ изъ срѣдата си съмишленикъ на земледѣл. съюзъ, той е Иванъ Христовъ Сунгурларски.
Отъ Сунгурларската Земл. дружба.

Отъ Пловдивъ—Плѣвенъ.
Забунову.
Честитяваме депутатския изборъ. Дерзай.
Людскановъ, Златаневъ.

Отъ Пловдивъ—Плѣвенъ.
Забуновъ.
Поздравляваме Ви съ мандата Народенъ прѣдставитель. Спасовъ.

Отъ Айтосъ—Плѣвенъ.
Редакц. Землед. защита.
Земледѣлската организация въ околията прокара своятъ коренъ прѣдставитель избранъ Желчо Д. Желѣзовъ земледѣлецъ—търговецъ.
Раню Желѣзовъ.

Отъ Пловдивъ—Плѣвенъ.
Забунову.
Поздравляваме те съ избора. Очакваме да защитите достойно земледѣлската кауза. Здравей.
Дѣлевъ, Бойкиновъ, Сираковъ, Малковъ, Бобевъ.

Отъ Ловечъ—Плѣвенъ.
Забуновъ
Тукъ печелитѣ, Плѣвенъ какъ сте.
Иванъ Поповъ, А. Широковъ.

Отъ Попово—Плѣвенъ.
Предсѣдателю Землэдѣл. Съюзъ.
Избрани Недю, Иовчо Георгиеви.
Здравейте Георгиевъ.

Отъ Ловечъ—Плѣвенъ.
Забунову.
Честитъ мандатъ, цѣлата Ви листа.
Неновъ.

Отъ Ловечъ—Плѣвенъ.
Янко Забуновъ.
Честитъ изборъ, голѣмо болшинство.
Стойновъ, Василовъ, Атанасъ Крачуновъ.

Отъ Разградъ—Плѣвенъ.
Забунову.
Спечелихме листата съ 4268 гласа.
Даскаловъ.

Отъ Никополъ—Плѣвенъ.
Зббунову.
При небивалъ тероръ въ Никополъ печелимъ Блажовъ.

Отъ Шуменъ—Плѣвенъ.
Прѣдсѣдателю Земледѣл. Съюзъ.
Избрани сме съ Ангелъ Станчевъ съ 2214 срѣщу 688 гласа. Милановъ.

УСТАВЪ
на
Прѣславската Градска Земледѣлска Дружба.

ГЛАВА I.

Цѣль на дружбата.

Чл. 1. Цѣльта на дружбата е:

а) Економическото подобрение на земледѣлеца и запазвание интереситѣ му и

б) Подобрение на земледѣлието и клоноветѣ му въ страната.

ГЛАВА II.

Срѣдства на дружбата.

Чл 2. За постигание на цѣльта си дружбата си служи съ слѣдующитѣ срѣдства:

А) Подпомага умственното, нравственното и политическото развитие на членоветѣ си и въобще на народа чрѣзъ: 1) държание сказки по земледѣлието, економията и гражданското учение; 2) разпространяване и четение между народа книги съ общедостѫпно съдържание; 3) слѣдение вървежа на науката и държавното устройство и 4) четение и разисвание по политическитѣ вѣстници.

Б) Запазва членоветѣ си отъ разни лихвари и спекуланти;

В) Разпространява между населението идеята за сдружаването и съдѣйствува за основаването на Райфайзеновитѣ спестовни каси, земледѣлски и винарски дружества;

Г) Увѣдомява членоветѣ си по вървежа на пазарнитѣ цѣни на земледѣлскитѣ растения;

Д) Прави онити по въвеждането на нови земледѣлски растения, цѣрение болести и пр.;

Е) Съдѣйствува за купуването и въвеждането на нови земледѣлски орѫдия и машини за общо употрѣбление;

Ж) Грижи се за подобрението на мѣстнитѣ говежди раси;

З) Взема рѣшения на общо селско-стопанскитѣ нужди на земледѣлеца — поправяние пѫтища, кладенци и пр.;

И) Старае се за изглаждание частнитѣ спорове и недоразумения възникнали между нѣкой отъ членоветѣ;

К) Произнася се по всички закони и разпореждания, които се докосватъ до положението на земледѣлеца;

Л) Взема рѣшения по всички законодателни и др. избори относително това, за кого отъ кандидатитѣ да гласуватъ членоветѣ на дружбата.

Забѣлѣжка: Прѣзъ законодателнитѣ и други околийски избори, влиза въ споразумение съ другитѣ дружби въ околията.

М) Дава си мнѣнието по дѣятелностьта на тѣхнитѣ избранници въ камарата.

ГЛАВА III.

Членове на дружбата.

Чл. 3. За членъ на дружбата може да се запише всѣки единъ ползующъ се съ граждански и политически права гражданинъ, земледѣлецъ, работникъ, учитель и свещеникъ, който съчувствува на дѣлото и искренно желае постиганието цѣльта на дружбата.

Чл. 4. Всички членове иматъ еднакво право: да посѣщаватъ събранията, да си даватъ мнението и гласа въ тѣхъ, да бѫдатъ избиратели и избираеми.

Чл. 5. Всички членове сѫ длъжни да се покоряватъ на рѣшенията на дружбата.

Чл. 6. Всѣки членъ е длъженъ да внася въ дружбината каса по (1) единъ левъ, които може да внесе на два срока; половината най късно до 26 Октомврий (Димитровъ-день), а втората половина най късно до 23 Априлий (Георгиевъ день).

Забѣлѣжка: $^1/_5$ отъ събрания членски вносъ остава въ дружбината каса, $^1/_5$ се праща въ окол. бюро и $^3/_5$ на Централния Комитетъ на Земледѣлския Съюзъ.

Чл. 7. Нови членове на дружбата се приематъ по прѣдставление на Настоятелството на дружбата.

Чл. 8 Членъ, който не изпълнява прѣдписанията на устава и който иска да вкара раздоръ между членоветѣ се изключава отъ членство.

ГЛАВА IV.

Управление на дружбата.

Чл. 9. Ддружбата се управлява отъ 6 членно Настоятелство: прѣдсѣдатель, подпрѣдсѣдатель, секретарь, касиерь и 2 съвѣтника.

Чл. 10. Настоятелството се избира за срокъ отъ една година съ явно гласоподавание въ първото годишно събрание.

Чл. 11. Н-ството свиква редовнитѣ и годишни събрания чрѣзъ градския агентъ, или съ покани пръснати изъ града.

Чл. 12. Прѣдсѣдателя води засѣданията и съобщава за взетитѣ рѣшения въ околийското бюро.

Чл. 13. Подпрѣдсѣдателя замѣства прѣдсѣдателя, когато той отсѫтствува, съ всичкитѣ му права и длъжности.

Чл. 14. Секретаря води писменната часть на дружбата, държи протоколитѣ въ врѣме на засѣданията, води прѣписката и подписва заедно съ прѣдсѣдателя изходящитѣ писма, държи оплакватедната книга и долага въ събранието вписанитѣ оплаквания.

Чл. 15. Касиера води приходо-расходната книга; събира членскитѣ вносове и издава срѣщу тѣхъ квитанций, а за изразходванитѣ суми прѣдставя опрдвдателни документи.

ГЛАВА V.

Приходи и разходи на дружбата.

Чл. 16. Приходитѣ на дружбитѣ сѫ:

а) отъ членски вносове и

б) отъ волни помощи.

Чл. 17. Разходитѣ ѝ сѫ:

а) за канцеларски разноски;

б) за изплащание вѣстници, списания и пр. книги на дружбата и

в) за поддържание на делегатъ.

ГЛАВА VI.

Събрания на дружбата.

Чл. 18. Събранията на дружбата сѫ главно и извънредни.

Чл. 19. Главното събрание става на 26 Октомврий за даване отчетъ отъ старото настоятелство и избирание на ново; а извънреднитѣ се свикватъ всѫкога, когато настоятелството или членоветѣ намѣрѭтъ за нуждно: за разрѣшавание на нѣкой въпроси, държание сказки, четение и пр.

Чл. 20. За да бѫде законно главното събрание, въ което ще се разисквать важни въпроси, трѣбва да има присѫтствующи повече отъ половината членове, а при другитѣ събрания може да бѫдатъ по малко.

Чл. 21. Въ случай, че не сѫ присѫтствували достатъчно членове и събранието бѫде отложено, то второто бива винаги законно, колкото членове и да се явятъ.

ГЛАВА VII.

Общи разпореждания.

Чл. 22 Дружбата държи оплакватедна книга, въ която всѣки членъ записва всѣка несправедлива забѣлѣжка надъ него отъ властитѣ, или други лица.

Чл. 23. Дружбата е членъ на Българский Земледѣлски Съюзъ.

Чл. 24. Когато се свика земледѣлски конгресъ, дружбата си испраща въ него делегатъ.

Чл. 25. Дружбата има свой печатъ съ надписъ: „Прѣславска градска земледѣлска дружба“; а въ срѣдата изображени: *сноп*ъ, *вила и коса*.

Чл. 26. Дружбата прѣстава да сѫществува, ако членоветѣ ѝ се намалятъ на по малко отъ 40 души.

Чл. 27. Въ случай, че дружбата прѣстане да сѫществува, дѣлата ѝ и наличнитѣ суми се прѣдаватъ въ градското общ. управление на съхранение до възобновяванието ѝ.

Чл. 18. Настоящия уставъ може да се измѣни щомъ пожелаятъ по вече отъ половината членове на дружбата.

Настоящий усатвъ на Прѣславската Градска земледѣлска дружба се утвърждава отъ пост. съставъ на Центр. Упр. Комитетъ на Българ. землед. съюзъ.

гр. Плѣвенъ, 31 Януарий 1900 г.

Прѣдсѣдатель: Я. Ст. Забуновъ.

НОВО ОСНОВАНИ ЗЕМЛЕД. ДРУЖБИ.

Въ с. Крѣма—Никополска окол. въ съставъ, прѣдсѣдатель: Мито Тодоровъ, дѣловодитель: Цвѣтанъ Кръстевъ, касиеръ: М. Великовъ и петь души съвѣтници: Първанъ Мариновъ, Маринъ Крачуновъ, Иванъ Георгиевъ, Иванъ Първановъ и Мито Ивановъ. Дружбата за сега брои 35 члеена.

Въ с. Семетъ—Добричска околия, въ съставъ прѣдсѣдатель: Ив. Райновъ, дѣловодитель: М. Недевъ и осемь души съвѣтници: Иванъ Райковъ, Георги Кѫдревъ, Никола Ивановъ, Тодоръ Стоевъ, Ж. Станевъ, Петръ Димиевъ, Ибраимъ Мехмедовъ и Димитръ Павлевъ.

Въ с. Татаръ-Махле—Варненска околия, въ съставъ: прѣдсѣдатель: Василъ И. Бояджиевъ, подпрѣдсѣдатель: Тодоръ Стойчевъ, касиеръ: Павли Гергевъ, и седемъ души съвѣтници: Киро Петковъ, Милю Жолювъ, Киро Статевъ, Георги Поповъ, Стоянъ Мариновъ, Калчо Марковъ и Вълчанъ Поповъ.

Въ с. Гаурени—Никополска околия, въ съставъ: прѣдсѣдатель: Пар. Радоловъ, подпрѣдсѣдатель: Костадинъ

Мацевъ, дѣловодитель: Иванъ Черчелановъ, секретаръ: Юрданъ М. Вадоловъ и членове: Радо Л. Уруковъ и Кулчо Тодоровъ. Дружбата брои 250 члена.

Въ с. Бацова Махла — Никополска околия, въ съставъ: прѣдсѣдатель; Атанасъ Спасовъ, подпрѣдсѣдатель: Трифонъ Първановъ, дѣловодитель: Георги Първановъ, касиеръ: Ив. Петевъ и съвѣтници: Симеонъ Илиевъ и Маринъ Ангеловъ. Дружбата брои 68 членове.

Въ с. Каяджикъ—Дрѣновска околия, въ съставъ: прѣдсѣдатель: Геро Митовъ, подпрѣдсѣдатель: Рачо Илиевъ, касиеръ: Ангелъ Нѣдковъ и дѣловодитель: Юр. Мартиновъ. Дружбата брои 35 членове.

Въ с. Каранъ—Върбовка, Бѣленска околия, е основана земледѣлска дружба съ съставъ: прѣдсѣдатель г. Тодоръ Христовъ, подпрѣдсѣдатель г. Молла Османъ Бекировъ, кассиеръ г. М. Коневъ, дѣловодитель г. М. Стойковъ и 5 души съвѣтници. Дружбата брои 160 члена.

Въ с. Хайрединъ, Орѣхевска околия, е основана землед дружба съ съставъ: прѣдсѣдатель г. Никола Цѣновъ, подпрѣдсѣдатель г. Кръстю Бушовъ, касиеръ г. Кр. Спасовъ, дѣловодитель г. Ц. Манчевъ и 9 съвѣтници. Дружбата брои 108 члена.

Въ с. Долни Омарбасъ, Карловска околия, на 7 т. м. е основана земледѣлска дружба съ слѣдущия съставъ на настоятелството: прѣдсѣдатель г. Колю Ангеловъ, подпрѣдсѣдатель г. Георги Мариновъ, дѣловодитель касиеръ г. Хр, Ивановъ и съвѣтници: г. г. Нисторъ Христовъ и Колю Генчевъ. Дружбата брои 50 члена и се присъединява къмъ съюза.

Въ с. Бухово, Новоселска околия, е съставена земледѣлска дружба съ съставъ: прѣдсѣдатель г. Георги Недѣлковъ, подпрѣдсѣдатель г. Богданъ Танчевъ, дѣловодитель касиеръ г. Петръ Николовъ и съвѣтници: г. г. Дамянъ Вълчовъ и Манчо Андрѣевъ. Дружбата брои 100 члена и се присъединява къмъ съюза.

Въ с. Бѣло поле, Бѣлградчиска околия, е съставена земледѣлска дружба съ съставъ: прѣдсѣдатель г. В. Ивановъ, подпрѣдсѣдатель г. М. Киринъ, секретарь г. К. Гавриловъ и касиеръ г. М. Ивановъ. Желателно е дружбата да избере настоятелство съ съставъ, съгласно чл. 21 отъ съюзния уставъ.

Въ гр. Панагюрище въ съставъ, прѣдсѣдатель: Марко Нѣмски, подпрѣдсѣдатель: Тодоръ Д. Шишковъ и дѣловодитель-касиеръ: Стоянъ Стойковъ Цоцорковъ и комитета на Българ. Земл. съюзъ влиза въ редовни сношения съ горѣпомѣнатата дружба.

Въ с. Острецъ — Ловчанска околия, въ съставъ: прѣдсѣдатель: Михалъ П. Дулевъ, подпрѣдсѣдатель: Ив. К. Стоевъ, дѣловодитель-касиеръ: Схбчо Неновъ и 4 души съвѣтници (вмѣсто двама). Дружбата брои 112 членове и се присъединява къмъ съюза.

Въ с. Ялбота — Брѣзнишка околия, въ съставъ: прѣдсѣдатель: Илия Бучковъ, подпрѣдсѣдатель; П. Яневъ, дѣловодитель-касиеръ: П. Георгиевъ и съвѣтници: П. Голубовъ и Г. А. Миленовъ. Дружбата се присъединява къмъ съюза.

КАКВО СТАВА ПО ЧУЖБИНА?

Ю. Африка. Буритѣ напрѣдватъ; прѣди нѣколко дни сх хвърлили на въздуха желѣзно-пхтната линия Лорензо-Маркизъ съ което съобщението между английскитѣ войски е прѣкъснато. Конетѣ на Англичанитѣ както и самитѣ имъ войници страдатъ повече отъ болесть, отъ колкото отъ коршумитѣ на буритѣ. На заплашванието отъ страна на англичанитѣ, че ще изморатъ бурскитѣ жени и дѣца отъ гладъ, буритѣ отговорили, че ще хвърлятъ на въздуха всичкитѣ английски златни мини.

Китай. Условието на мира съ китай и съюзнитѣ сили стои още написано на книга Ужасенъ гладъ владѣе въ Шанзи и Шензи, кждѣто не сх останали вече ни волове, ни коне, ни кучета На много мѣста хората се ядатъ единъ другъ (кани-бализмъ). Принцъ Чингъ е констатиралъ, че хората сх принудени да колятъ и ѣдятъ и дѣцата си.

Италия. Голѣми снѣжни виелици.

Сърбия. Кралъ Миланъ умрѣлъ въ Виена отъ инфлуенция и пнемвония. Братята Сърби сигурно има тѣжко да оплакватъ тъзи голѣма загуба за тѣхъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СХДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 312

Извѣстявамъ, че отъ 27 Януарий до 26 Февруарий 1901 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующи недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една кжща въ гр. Плѣвенъ VIII кварталъ подъ № 3185, съ дворъ отъ 1751 квадратни метра, отъ простъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, отъ три стаи и една гизинтия, подъ тѣхъ изба, при сх сѣди: Михалъ Нешковъ, Ячо Маджара и пхтища, оцѣнена за 600 лева.

Горний имотъ принадлѣжи на Андрея Пановъ отъ гр, Плѣвенъ; поръчителствувалъ, продава се по взискание на фирмата „Наидлингеръ" за 400 лева и 50 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по испълнителний листъ № 3410 на I Плѣвенский Мировий Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглѣждание книжата и наддаванието може да става всѣки присътственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ. 17 Януарий 1901 год.
Дѣло № 989/900 год.
Сждебенъ Приставъ: Т. П. Алексиевъ.

№ 542

Извѣстявамъ, че отъ 8 Февруарий до 10 Мартъ 1901 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Згалювското землище, а именно:

1) Нива въ мѣстностьта „Подъ село" отъ около 6 декара при сжсѣди; Ангелъ Начковъ, Ангелъ Недовъ, Тодоръ Ваковъ и Иванчо Тодоровъ оцѣнена за 30 лева.

2) Нива въ мѣстностьта „Подъ село" отъ около 6 декара, при сжсѣди: Данаилъ Русевъ Пелишатска нива, Братя Петрови Начо Николовъ, Петко Тоневъ и Христанъ Върбановъ оцѣнена за 30 лева.

Горний имотъ пуинадлѣжи на Донко Пановъ и Начо Георгиевъ наслѣдници на покойния Георги Тоновъ отъ с. Згалювецъ не сх заложени продаватъ се по взискание то на Илия Семовъ отъ с. Згалювецъ за искъ 80 лева, лихвитѣ и разноскитѣ по испълнителний листъ № 3540 на Плѣвенский Окол. Мировий Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглѣждание книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 25 Януарий 1901 год.
Дѣло № 376/99 год.
Сждебенъ приставъ: П. Георгиевъ

№ 644

Извѣстявамъ, че отъ 24 Февруарий до 26 Мартъ 1901 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Каменското землище, а именно:

1) Една кжща въ с. Каменецъ въ срѣднята махла, покрита съ керемиди построена половината на маза, другата половина надъ земята, съ двѣ отдѣления за живѣяние съзидена отъ керпичъ и простъ дървенъ материалъ съ дворъ около 2 декара при сжсѣди: Петко Пешовъ и отъ двѣ страни пхтъ оцѣнена за 150 лева.

2) Една нива въ мѣстностьта „Поляната" отъ около 14 декара и 9 ара оцѣнена за 150 лева.

Горнитѣ имоти принадлѣжътъ на Данчо Илиевъ отъ с. Каменецъ не сх заложени продав тъ се по взискание то на Русси Радковъ отъ с. Каменецъ за искъ 400 лева лихвитѣ и разноскитѣ по испълнителний листъ № 5382 на Плѣв. Окол. Мир. Сжд.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглѣждание книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ день въ каншеларията ми.

гр. Плѣвенъ 31 Януарий 1901 год.
Дѣло № 923/1898 год.
Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ

№ 645

Извѣстявамъ, че отъ 24 Февруарий до 26 Мартъ 1901 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ с. Каменецъ землище, а именно:

1) Кжща въ с. Каменецъ срѣдня махла построена на маза покрита съ керемиди съ седемъ отдѣления отъ които три за живѣяние, едното за кафене, другото за дюкянче, всички подъ единъ покривъ построена отъ керпичи съ дворъ около 2 декара въ двора кладенецъ. въ двора построена сая покрита съ слама построена отъ керпичъ при сжседи: Денко Станевъ, Бара, Триф нъ Цаневъ и пхть оцѣнена за 300 лева.

Горния имотъ принадлѣжи на Иванъ Деневъ отъ с. Каменецъ не е заложенъ продава се по взискание то на Русси Радковъ отъ с. Каменецъ за 312 лева лихви и разноскитѣ по испълнителния листъ № 355 на Плѣвенски окол. Мир. Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглѣждание книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 31 Януарий 1901 год.
Дѣло № 518 1899 год.
Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ

№ 14421

На основание испълнителний листъ № 3845 отъ 21 Августъ 1900 год. издаденъ отъ I Мир. Сждия въ полза на Марийка Хр. Шугова отъ гр. Плѣвенъ срѣщу Димитръ Порѣзовъ отъ с. Биволари за искъ 415 л. заедно съ лихаитѣ имъ по 10 % годишно отъ 1 Юний 1900 г. до исплащанието и 20 л. 75 ст. сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 914, 1004 и 1025 отъ Гражданското сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 8 Февруарий до 10 Мартъ 1901 г, до 5 часа послѣ обѣдъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр, Плѣвенъ слѣдующия длъжникови не движими имоти, а именно:

1) Нива въ землището на с. Биволаре въ местностьта „Пчелиня" около 15 декара оцѣнена за 75 л.

2) Нива въ мѣстнос. „Тръстенишки пхтъ" около 38 декара оцѣнена за 190 л.

3) Нива въ мѣст. „Припека" около 15 декара оцѣнена за 75 лева. 4) Нива въ мѣст. „Лозята" около 19 декара оцѣнена за 95 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна които Г. г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могжтъ да се явятъ на мѣстопродаванието всѣки присжтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да приглѣждатъ всичкитѣ книжа относящи се по продаята.

гр. Плѣвенъ. 28 Декемврий 1900 г.
Дѣло № 652 отъ 1900 г.
Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ

№ 386

Въ допълнение на обявлението ми отъ 29 Януарий м. г. подъ 4099 побл. в. Бдитель брой 31 900 г. извѣстявамъ на интересующитѣ ся че отъ 8 Февруарий до 10 Мартъ 1901 год, до 5 часа послѣ обѣдъ, ще се продаватъ на втори публиченъ търгъ съгласно чл. 1029 отъ Граж. Сждопр. въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ, слѣдующитѣ недвижими имоти находящи въ Каменското землище.

1) Нива, мѣст. „Лозята" около 2 декара 2) $^1/_4$ часть отъ една кжща въ с. Каменецъ надъ маза. мазата отъ камани, кжщата построена отъ керпичъ и дърв. материялъ съ двѣ отдѣления за живѣение, покрита съ керемиди, съ дворъ отъ около 4 дек. въ крайната махла: при сжседи: Иванъ Петровъ, Пани Русановъ, Иони Ивановъ и пхть въ двора сая.

Горнитѣ имоти принадлѣжатъ на Василъ Геновъ отъ с. Каменецъ. не сх заложени продаватъ се по взискание то на Върбанъ Вълювъ отъ с. Каменецъ за искъ 196 л. 33 ст. и разноски по испъл. листъ № 3448 на Плѣв. Окол. Мир. Сждия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия купувачь чл. (1073) граждан. сждопр.

Разглѣждание книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми.

гр, Плѣвенъ 17 Януарий 1901 год.
И. Д. № 535 1899 год,
Сждеб. Приттавъ: П. Георгиевъ

№ 654

На основание испълнителний листъ № 981 отъ 10/2 1900 год. издаденъ отъ Плѣвен. Окр. Сждъ въ полза на Стояновъ, Върбеновъ Сие изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Димитръ Миховъ за искъ 3350 л. заедно с лихвитѣ имъ по 12 % годишно отъ 10 1898 г. до исплащанието и 212 л. сжебн и по водение на дѣлото расноски и съгласно чл. чл. 914, 1004—1025 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето с обявамъ че отъ 24 Февруарий до 26 Мартъ 1901 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларяята си въ гр. Плѣвенъ

1) Кжща въ с. Бръшляница „Долната Махла" построена отъ камъкъ и кирпичъ часть отъ нея надъ маза, съ 4 отдѣления отъ които единия за дюгянъ съ стая и о таналитѣ за живѣяние съ дворъ около декара 8 ара, оцѣнена за 200 л.; 2) Нива мѣстность „Женски полугаръ" отъ около 2 декара, оцѣн. за 108 л.; 3) Нива мѣстность та „Войковъ Пчелинъ" отъ около 12 дек оцѣнена за 48 л.; 4) Нива мѣстн. „Долно поле" отъ около 9 дек. оцѣн. за 36 л.; 5 Нива мѣстн. „Долно Поле" отъ около 14 оцѣн. за 56 л.; 6) Нива мѣстн. „Долно поле" отъ около 12 дек. оцѣн. за 48 л.; 7 Нива мѣстн. „Долно поле" отъ около 1 дек. оцѣн. за 52 л.; 8) Лозе мѣстн. „Равнището" отъ около 2 дек. и 1 аръ оцѣн за 10 л. 50 ст.; 9) Нива мѣстн. „Припека" отъ около 5 дек. и 5 ара оцѣн. за 22 л.

Наддаванието ще почне отъ първоначалнитѣ цѣни. Които г. г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могжтъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присжтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглдждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданьта.

гр. Плѣвенъ, 31 Януарий 1901 г.
Дѣло № 46 отъ 1900 г.
Сждебенъ приставъ: П. Георгиевъ

№ 19

Извѣстявамъ, че отъ 13 Януарий до 13 Февруари т. г. въ гр. плѣвенъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Славовишкото землище, а именно:

1) Кжща въ с. Славовица (конторѣ) „крайната махала" отъ простъ материялъ покрита съ слама, дворъ 3 декара оцѣнена 100 лева.

2) Нива Славовишко землище, мѣстностьта „Реня" 12 декара оцѣнена 100 лева.

3) Нива сжщото землище „Реня" 12 декара оцѣнена 100 лева.

4) Градина сжщото землище „Градините" 1 декаръ оцѣнена 10 лева.

5) Лозе въ сжщото землище „Лозята" 1 $^1/_2$ декара оцѣнено 40 лева.

Продаваемите имоти ся собственость на П. Романовъ отъ с. Славовица продаватъ се въ полза на Кара-Бухоръ отъ гр. Никополъ за искъ 704 л. лихви и др. разноски, по исп. листъ № 2445 отъ 25 Юлий 1895 год. на II Плѣвенски Мир. Сждия.

Разглѣждание го на книжата може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 8 Януарий 1901 год.
Дѣло № 441 1895 год.
Сждебенъ Приставъ: И. Я. Цоновъ

№ 653

На Основание испълнителния листъ № 3630 отъ 26 Юний 1900 год. издаденъ отъ Свищовски гр. Мир. Сждия въ полза на Никола Якимовъ отъ гр. Свищовъ срѣщу Атанасъ Поповъ отъ с. Смърдехча за искъ 325 лева заедно съ лихвитѣ имъ по 10 % годишно отъ Май 1900 г. до исплащанието и 56 л. сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 914, 1004 и 1025 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ, че отъ 24 Февруарий до 26 Мартъ 1901 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ

1) Нива въ землището на с. Смърдехча въ мѣстностьта „При гората Мешелика" около 100 декара при сжсѣди: Тодоръ Дечковъ, Кучо Матеѣвъ и гора и бозалъкъ оцѣнена за 300 лева.

2) Нива въ мѣстн. „Ашалжка надъ селото" около 45 декара при сжседи: Тодоръ Дечковъ, Станчо Лаловъ и бозалъкъ оцѣнена за 150 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Конто Г. г. желаятъ да купетъ горнитѣ имоти могатъ да се явятъ на мѣстопродаванието всѣки присжтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се донусне да прѣглѣждатъ всичкитѣ книжа относящи се по продента.

гр. плѣвенъ, 31 Януарий 1901 год.
Дѣло № 566 отъ 1900 год.
Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ

Отговоренъ редакторъ: Я. Ст. Забуновъ.

Печатница на Димитровъ & Игнатовъ—Плѣвенъ